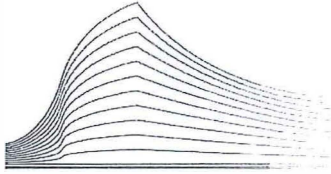

KOPIE

Vonnisnummer / Griffienummer 1111
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 13 januari 2023
Naam van de beklagde(n) C.M.
Systeemnummer parket 18BRG5 Rolnummer 22B000124 Notitienummer parket BG55.L9.9457/2018

rechtbank van eerste
aanleg West-
Vlaanderen, afdeling
Brugge
Kamer B.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat

bij wie zich voegden als burgerlijke partijen:

S.N.

ingeschreven te (...)

VZW Payoke

met zetel te (...) en ondernemingsnummer (...)

beiden vertegenwoordigd door meester B.Si. advocaat te (...);

tegen:

125 1. **C.M.**, RRN (...)
geboren te (...) (Pakistan) op (...)
van Britse nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester B.F., advocaat te (...).

126 2. **C.S.** RRN (...)
geboren te (...) (Pakistan) op (...)
van Britse nationaliteit,
ingeschreven te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door meester FB.F., advocaat te (...)

TENLASTELEGGING(EN)

De eerste en de tweede, als dader of mededader:

Te (...) op 19/12/2018 en op 23/06/2021

A geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie namelijk: M.N. (op 19/12/2018), B.S. (op 23/06/2021), S.B. (op 23/06/2021)

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

Te (...) op 19 december 2018 en in de periode van 16 februari 2021 tot en met 23 juni 2021

B geen afwijkgingsdocument bijhouden voor een deeltijdse werknemer die tewerkgesteld wordt buiten het bekendgemaakte uurrooster

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) een deeltijdse werknemer tewerkgesteld hebben buiten het werkrooster dat het voorwerp is van de bekendmaking die is voorgeschreven door de wet van 22 december 1989, zonder een document bij te houden met alle afwijkingen van het normale werkrooster van die werknemer, noch gebruik te maken van een evenwaardig controlemiddel dat is toegestaan bij wet van 22 december 1989 of door de Koning

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: vier namelijk: S.M. (op 19/12/2018), B.S. (in de periode van 16/02/2021 tem 23/06/2021), K.A. (in de periode van 16/02/2021 tem 23/06/2021), S.B. (in de periode van 16/02/2021 tem 23/06/2021)

- inbreuk op artikel 160 van de programmawet van 22 december 1989
- strafbaar gesteld door artikel 152, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 of met een sanctie van niveau 4 wanneer een waarschuwing of een termijn voor zich in regel te stellen vooraf schriftelijk voor deze inbreuk werd gegeven, krachtens artikel 151, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek

Te (...) in de periode van 2 november 2018 tot en met 19 december 2018 en de periode van 05 mei 2021 tot en met 23 juni 2021

C loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

als werkgever, aangestelde of lasthebber het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: twee namelijk: S.M. (in de periode van 2 november 2018 tem 19 december 2018), K.A. (in de periode van 05 mei 2021 tem 23 juni 2021)

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quiquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 2

BIJ SAMENHANG

Te (...) op 19 december 2018

D mensensmokkel

ten aanzien van S.M., het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één namelijk: S.M.

een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 500 tot 50.000 €

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan (eerste beklaagde) respectievelijk vertegenwoordigd (tweede beklaagde) door hun raadsman. De eerste beklaagde drukte zich uit in het Urdu en werd bijgestaan door een door de rechtbank aangestelde en beëdigde tolk.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. De tenlasteleggingen

De beklaagden worden vervolgd wegens:

- als werkgever, aangestelde of lasthebber geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding te hebben verricht en dit met betrekking tot 3 personen, te (...) op 19 december 2018 en op 23 juni 2021 (tenlastelegging A);
- als werkgever, aangestelde of lasthebber geen afwijkingsdocument te hebben bijgehouden voor een deeltijdse werknemer die tewerkgesteld werd buiten het bekendgemaakte uurrooster en dit met betrekking tot 4 personen, te (...) op 19 december 2018 en in de periode van 16 februari 2021 tot en met 23 juni 2021 (tenlastelegging B);
- als werkgever, aangestelde of lasthebber het loon van de werknemers niet (tijdig) te hebben uitbetaald en dit met betrekking tot 2 personen, te (...) in de periode van 2 november 2018 tot en met 19 december 2018 en de periode van 5 mei 2021 tot en met 23 juni 2021 (tenlastelegging c);

- mensensmokkel ten aanzien van S.M., te (...) op 19 december 2018.

De feiten onder de tenlasteleggingen A, B en C werden niet betwist door de verdediging van de beklaagden (zie zittingsblad van 9 december 2022) en komen gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier bewezen voor.

De rechtbank verwijst ter zake naar:

- de aanvankelijke PV's BG.55D.9.009457/2018 (strafdossier map I, stuk 1 e.v.) en BG.55B.L9.009454/2018 (strafdossier map II, stuk 9 e.v.), waarin wordt beschreven hoe de politiediensten samen met de RSZ een controle verrichtten in K. carwash te (...). Hierbij werden vier personen aangetroffen die er aan het werk zijn, waaronder tweede beklaagde en één persoon (S.M.) die illegaal in het land verblijft. Uit de kledij van tweede beklaagde valt op te maken dat hijzelf geen auto's aan het wassen is, doch wel een leidende rol heeft;
- het verhoor van S.M. van 19 december 2018 (strafdossier map I, stuk 19 e.v.), waarin deze (uiteindelijk) vertelt dat iedereen in de car wash diende te werken van 8u30 tot 18u30 en dat ze slechts 40 euro loon kregen per gewerkte dag. Hij werkte zeven dagen op zeven. Van de baas (eerste beklaagde) kregen ze de instructie om bij controle te zeggen dat ze slechts vier uur per dag werkten. Iedereen werkte er onder dit systeem. Het loon werd altijd cash uitbetaald en er werd nooit een loonfiche overhandigd. S.N. verblijft, samen met een andere werknemer, gratis in een appartement van de baas. S.N. heeft geen sleutel van het appartement, de baas voert hen er naar toe en neemt de sleutel weer mee. S.N. had een sleutel gevraagd, doch kreeg er geen;
- het NPV (...) (strafdossier map II, stuk 34 e.v.), waarin melding wordt gemaakt van een bericht van PAYOKE VZW (die de opvang van S.N. verzorgt), dat S.N. werd benaderd door de uitbater van de car wash (eerste beklaagde) om een document te ondertekenen. De uitbater zou ermee dreigen om S.N. te komen opzoeken als deze niet zelf naar de car wash gaat;
- het verslag van de RSZ aan de arbeidsauditeur (strafdossier map I, stuk 45 e.v.), waarin o.a. de juridische structuur achter de car wash wordt uiteengezet. Hieruit blijkt dat de car wash achtereenvolgens werd uitgebaat vanuit de ondernemingen C. GCV en S.. Uit het strafdossier en uit het Staatblad blijkt dat beide beklaagden (die broers zijn) in beide ondernemingen betrokken zijn/waren als zaakvoerder en/of aandeelhouder;
- het PV van de RSZ (strafdossier map II, stuk 1 e.v.), waarin een niet-aanmelding dimona wordt vastgesteld voor M.S.. Tevens blijkt (de illegaal tewerkgestelde) S.N. buiten zijn uurrooster aan het werk te zijn zonder dat er een afwijkingsregister aanwezig is;
- het verhoor van eerste beklaagde van 30 januari 2019 (strafdossier map II, stuk 90 e.v.), waarin hij onder meer toegeeft dat hij wist dat S.N. geen geldige verblijfsdocumenten had;
- het PV van de RSZ (strafdossier map III, stuk 1 e.v.), met verhoren van de betrokken werknemers, waarin een niet-aanmelding dimona wordt vastgesteld voor S.B. en B.S.. Tevens blijkt K.A. buiten zijn uurrooster aan het werk te zijn zonder dat er een afwijkingsregister aanwezig is;
- het PV van de RSZ (strafdossier map III, stuk 21 e.v.), met verhoren van de betrokken werknemers, waarin wordt vastgesteld dat het loon van B.S. laattijdig werd betaald en waar tevens wordt uiteengezet dat de neergelegde werkroosters fictief zijn.

Beklaagden betwisten de feiten voorwerp van de tenlastelegging B. Er dient te worden afgewogen of de voorhanden zijnde gegevens een voldoende redelijk verantwoorde zekerheid geven dat beklagden de feiten hebben gepleegd (materieel element) en er schuldig aan is (moreel element), dan wel of er sprake is van gerede twijfel, zodat beklagden dienen te worden vrijgesproken.

De rechtbank wijst op het bepaalde in artikel 77bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat luidt als volgt:

“Levert het misdrijf mensensmokkel op het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

Het in het eerste lid bedoelde misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met geldboete van vijfhonderd euro tot vijftigduizend euro.

Poging tot het in het eerste lid bedoeld misdrijf wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot drie jaar en met een geldboete van honderd euro tot tienduizend euro.

De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.”

De rechtbank stelt vast dat de beklagden S.M. lieten verblijven in rudimentaire omstandigheden in een (beschimmelde) kamer van appartement dat zij huurden. Aldus konden ze zich verzekeren van de goedkope arbeid die S.N. voor hen verrichte in de car wash. Ze hebben er op die manier bewust, rechtstreeks en in strijd met voormeld artikel 77bis toe bijgedragen dat S.N. illegaal in België kon verblijven, dit met het oog op het vermogensvoordeel van zijn goedkope arbeid.

De feiten van de tenlastelegging D zijn dan ook bewezen in hoofde van beide beklagden.

2. De bestraffing

2.1. Ten aanzien van eerste beklagde, C.S.

De eerste beklagde pleegde de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65, lid 1, van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

De lastens beklagde bewezen verklaarde feiten getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en de sociale zekerheid en op een opportunistische mentaliteit die gericht is op de uitbuiting van personen die zich in een zwakke positie bevinden.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De eerste beklagde is een man van Britse nationaliteit, geboren in (...). Hij heeft een blanco strafregister.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de eerste beklagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, de sociale zekerheid in het bijzonder;
- de parasitaire ingesteldheid van eerste beklagde, die er niet voor terugdeinst personen in een zwakke positie uit te buiten voor goedkope arbeid.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het blanco strafverleden van de eerste beklagde.

Een effectieve gevangenisstraf en een effectieve geldboete zoals hierna bepaald, moeten de eerste beklagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

2.2. Ten aanzien van tweede beklagde, C.S.

De tweede beklagde pleegde de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65, lid 1, van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

De lastens beklagde bewezen verklaarde feiten getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en de sociale zekerheid en op een opportunistische mentaliteit die gericht is op de uitbuiting van personen die zich in een zwakke positie bevinden.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De tweede beklagde is een man van Britse nationaliteit, geboren in 1978. Hij heeft een blanco strafregister.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank enerzijds rekening met:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de tweede beklagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, de sociale zekerheid in het bijzonder;
- de parasitaire ingesteldheid van tweede beklagde, die er niet voor terugdeinst personen in een zwakke positie uit te buiten voor goedkope arbeid.

Anderzijds wordt rekening gehouden met het blanco strafverleden van de tweede beklaagde.

Een effectieve gevangenisstraf en een effectieve geldboete zoals hierna bepaald, moeten de tweede beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De vorderingen van de burgerlijke partijen zijn regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

Zij komen gegrond voor in de mate zoals hierna bepaald.

1. De burgerlijke partij S.M.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen B, C en D staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De beklaagden zijn als enige aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook solidair toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij strekt ertoe de beklaagde solidair te veroordelen om hem te betalen:

- het bedrag van 4.959,77 euro aan loonachterstallen, meer intresten;
- het bedrag van 135,00 euro administratiekosten en achternageloop;
- het bedrag van 2.000,00 euro aan morele schadevergoeding.

De vorderingen inzake loonachterstallen en administratiekosten betreffen een billijke inschatting van de geleden schade en komen dan ook voor als zijnde gegrond.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten.

De rechtbank laat zich dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht en kent uit hoofde van de morele schade, waarvan wordt aangenomen dat zij zeker en vaststaande is, aan de burgerlijke partij een bedrag toe van 250,00 euro.

Rekening houdend met de aard en de ernst van de gepleegde feiten, de omstandigheden waarin zij werden gepleegd, kan het bedrag van 4.959,77 euro uit hoofde van materiële schade (loonachterstallen) worden toegekend aan deze burgerlijke partij, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 25 november 2018 (gemiddelde datum) tot op heden, de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, alsook de forfaitaire bedragen van 135,00 euro voor administratiekosten en achternageloop en 250,00 euro aan morele schadevergoeding, alsook de (door de burgerlijke partij ter terechtzitting gevorderde) geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding van 1.350,00 euro, begroot op het basisbedrag.

2. De burgerlijke partij PAYOKE VZW

Deze burgerlijke partij is één van de drie gespecialiseerde centra voor slachtoffers van mensenhandel in ons land, door de overheid erkend en gemandateerd om slachtoffers van mensenhandel te begeleiden in het kader van de bijzondere beschermings- en bijstandsprocedure.

Het is duidelijk dat de doelstellingen van deze burgerlijke partij manifest werden geschonden alsook dat het behartigen van haar opdracht deze burgerlijke partij de inzet van mensen en middelen kost, wat alles naar het oordeel van de rechtbank een vergoedbare schade uitmaakt.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlastelegging D staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door deze burgerlijke partij onbetwistbaar werd geleden.

De beklagden zijn als enige aansprakelijk voor de geleden schade en zijn er dan ook solidair toe gehouden deze schade te vergoeden.

De vordering van de burgerlijke partij strekt ertoe de beklagden solidair te veroordelen om haar te betalen het bedrag van 2.750,00 euro voor materiële en morele schade vermengd, meer intresten.

De vorderingen betreffen een billijke inschatting van de geleden schade en komen dan ook voor als zijnde gegrond.

Rekening houdend met de aard en de ernst van de gepleegde feiten, de omstandigheden waarin zij werden gepleegd, kan het bedrag van 2.750,00 euro uit hoofde van materiële en morele schade worden toegekend aan deze burgerlijke partij, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 20 december 2018 tot op heden, de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, alsook de (door de burgerlijke partij ter terechtzitting gevorderde) geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding van 975,00 euro, begroot op het basisbedrag.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 2, 40, 65 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 en 282 van het wetboek van straffordering;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde wetsartikelen.

De rechtbank recht doende op tegenspraak

Op strafgebied

In hoofde van de eerste beklagde, C.M.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen in hoofde van eerste beklagde.

Veroordeelt eerste beklagde wegens de gezamenlijk **bewezen** verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen, met toepassing van artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek, tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van een (1) jaar en tot een effectieve geldboete van vijfhonderd (500,00) euro, te verhogen met zeventig (70) opdecimen, hetzij x acht (8) en aldus gebracht op vierduizend (4.000,00) euro.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door gevangenisstraf van drie (3) maand.

Veroordeelt C.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022)
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $\frac{1}{2}$ van 31,28 EUR = 15,64 EUR

In hoofde van de tweede beklagde, C.S.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D bewezen in hoofde van tweede beklagde.

Veroordeelt tweede beklagde wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen, met toepassing van artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek, tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van een (1) jaar en tot een effectieve geldboete van vijfhonderd (500,00) euro, te verhogen met zeventig (70) opdecimen, hetzij x acht (8) en aldus gebracht op vierduizend (4.000,00) euro.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door gevangenisstraf van drie (3) maand.

Veroordeelt C.S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022)
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $\frac{1}{2}$ van 31,28 EUR = 15,64 EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke partijstelling van S.M. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond, en veroordeelt eerste en tweede beklagde dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen de som van 4.959,77 euro uit hoofde van materiële schadevergoeding (loonachterstallen), meer de vergoedende intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 25 november 2018 (gemiddelde datum) tot op heden, meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, alsook de forfaitaire sommen van 135,00 euro uit hoofde van materiële schadevergoeding (administratiekosten en achternageloop) en 250,00 euro aan morele schadevergoeding, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde eveneens solidair om aan S.M. als rechtsplegingsvergoeding de som van 1.350,00 euro te betalen.

Verklaart de burgerlijke partijstelling van PAYOKE VZW ontvankelijk en gegrond en veroordeelt eerste en tweede beklagde dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen de som van 2.750,00 euro ten titel van vermengde materiële en morele schadevergoeding, meer de vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf 20 december 2018 tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde eveneens solidair om aan PAYOKE VZW als rechtsplegingsvergoeding de som van 975,00 euro te betalen.

Houdt ambtshalve de eventuele overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld, tenzij anders vermeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **13 januari 2023** door de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge, samengesteld uit :
D.P., alleenrechtsprekend rechter West-Vlaanderen, afdeling Brugge,
In aanwezigheid H.S., substituut-arbeidsauditeur te Gent, afdeling West-Vlaanderen; Met bijstand van griffier H.M..